

LUOKKATOVEREILLE

On muutamia tehtäviä, jotka välttämättömästi täytyy tehdä ajallaan, jos mieli onnistua tehtävässään työnsä tuloksiin nähden. Sellainen tehtävä on kylvöjen teko. Jos siemen ei pääse maahan oikealla ajalla, niin satoa ei ole toivottavissa. Ja jos kylvöjen kanssa kokonaan myöhästyy, niin varma kato on edessä.

Nyt on työläisten tiedon kylvöjen aika! Koko maailman köyhälistö on kylvöjen teossa. Köyhälistön kevät on käsissä ja silloin on kylvöt tehtävä vapautuksemme kerrankin jo tuosta tuhansia vuosia kestäneestä kadosta!

Onko kaikilla paikkakunnilla jo asiamiehemme ja Toverittaren lukijat ja ystävät ottaneet ajasta vaarin ja käyneet ripeästi toimimaan Toverittaren ryntäyksen hyväksi...? On muistettava, että nyt on kylvökuukausi Toverittaren hyväksi ja sitä ei pidä jättää käyttämättä sanottuun tarkoitukseen. Nyt on vielä riittävästi aikaa, kun vaan toimeen tartutaan.

ELÄMÄN TARKOITUS ON MUUTTAA MAAILMA! LUODA SE UUDESTAAN.

SE ON NYT TULLUT TYÖLÄISTEN TEHTÄVÄKSI. TOISET SITÄ EIVÄT TEE EDESTÄMME. SE TYÖ EI OLE KIROTTUA PALKKATYÖTÄ. SE ON VAPAATA LUOMISTYÖTÄ. SIINÄ ON OIKEA ELÄMÄN TYÖMME. SIINÄ TYÖSSÄ

RAIVATAAN KORPEA. KUOKITAAN, KYNNETÄÄN JA KYLVETÄÄN SEKÄ AIKANAAN KORJATAAN SATO KÄTTEMME TOISTÄ!

TILAUKSET ON LÄHETETTÄVÄ SEURAAVASTI:

IDÄSSÄ osotteella: Eteenpäin, -54 Belmont Avenue, Worcester, Mass. -
KESKIVALTIOISSA osotteella: Työmies, Box 553, Superior, Wis.
CANADASSA osotteella: Vapaus, Box 69, Sudbury, Ontario, Canada.
LÄNNELLÄ osotteella: Toveritar, Box 99, Astoria, Oregon.

Kaikki Pyörät Liikkeelle!

TERVEHDYS KESÄLOMALTA

On hyvä tapa kesälomalla ollessaan lähettää jotain kertomista ja ajatuksen aihetta kaupungissa oleville tovereille. Tämä luo toimiville tovereille kaupungissa innostusta ja samalla lisää ohjelmaa iltoissa, kuten tämä allaoleva kytäys on lähetetty ohjelmatilaisuuteen Reedleyn, Calif., osastolle. Annamme tässä kirjeen tervetulleitä kaikille Toverittaren lukijoita samalla.

General Grand National Park. Lupasin teille lähettää täältä yhteisen kirjeen kaikille, jotka kokoontuutaan yhdessä viettämään sunnuntailtaamme. Olin halunnut olla täällä vähän enempi aikaa, ennen kuin kirjoitan. Minulla olisi silloin enempi kerrottavaa tästä metsä-elämästä, mutta se ei ole enää autettavissa. Lupauksellen tulee olla uskollinen, vaikka se sitten olisi kuinka vähäpätöinen. Täällä tulisi jokaisen muistaa, sillä se on yksi tärkeimpiä ominaisuuksia ihmisluonteessa ja etenkin meillä, jotka olemme lupautuneet taistelemaan vallankumousriiveissä. Etupäässä meidän tulisi aina muistaa tämä, ei pieninkään tehtävä asiamme hyväksi saisi tuntua meistä pienelle ja vähäpätöiselle, vaan olisi ne aina suurimmalla täsmällisyydellä täytettävät. Täten me kasvatamme itseä me, että silmällä riippymättä voisimme ottaa paikkamme riveissä, jos kommuunin torvet meitä kutsuu todelliseen taisteluun.

Tämän yhteydessä sopisi hyvin ker-

ton toissa öinen uneni. Olin juuri edellisenä päivänä metsässä kulkeessani tavannut käärmän ja minä tapoin sen (uskokaa tai ei!). Se teki niin pahan vaikutuksen, sain sellaisen tunnelman, ettei täällä olekaan oikein turvallinen olla. Ilalla maata pannessani en ollut levollisella mielellä. Heti kun vähänkin menin horrokseen, kuulin kalkkarokäärmeen hännän kolinaa. Tämän rauhattomuuden lisäksi alkoi ukkonen jyrrähdellä ja salammat leimahdella. Sade rapisi teltan kattoon ja kiusaantunut mielikuvitus loi toinen toistaan kauheampia kuvia. Nukahdun sitte viimeinkin, mutta se ei ollut mitään lepoa. Jouduin keskelle kiihkeintä taistelua. En tuntenut paikkaa enkä tovereita, vallankumouksen esitaisteilijoita. Eräs joukostamme oli saatu kiinni ja pistetty tyrmään. Viestit hänen jultimasta kiduttamisestaan meidän toisten ihmisuunnaksi saapivat meidänkin tietoomme. Pidetään neuvottelu toverin pelastamiseksi. Minun tehtäväkseni määrättiin auttaa häntä pakenemaan. Minä olin hyvin nuori ja kunnis (niikkäis unessa on kaikki mahdollista!). Menin ja kiemailin vartijoille, sanalla sanoen hurmasin heidät ja sain siten tilaisuuden päästä vangin koppiin. Vein hänelle tarvittavat vehkeet pakoa varten. Teko onnistui ja me piloitimme toverimme. Mutta minun turvallisuuteni oli mennyt. Minut tunnettiin siksi, jo-

ka olin auttanut vangin pakenemaan. Sanon sen teille, hyvät toverit, että se on kauheata se vainotun elämä. Sain siitä jo hyvän esimaun. Pilottelin metsässä ja kellareissa. Näin aina urkkijat ympärilläni. Kerran siten kun kuljin rauhallista metsäreitillä ja kaikkein viihdämin odotin vaaraa, näin yhtäkkiä kun pensaasta ryömi mies. Jäin siihen paikkaan kivettyneenä seisomaan, en voinut liikuttaa kättä, en jäsensäkkään. Yritin juosta, vaan en päässyt paikaltani, vaikka olin saanut kaiken maailman rikkaudet. Tuo mies kauhistutti minua kuin olisi hän ollut itse kalkkarokäärme. Nyt oli hän jo aivan lähelläni, parkasin ja onneksi — heräsin. Sade yhä rapisteli telttani katoilla ja puun oksasta tippui vettä tyhjään liikkikannuun, se synnytti äänen, jota olin kuulut kalkkarokäärmeen hännän katinaksi. Koko loppuyön ajattelin untani ja minulle selvisi se tosiasia, että joka uskollisesti kaikissa vaiheissa seisoo luokkansa puolesta, niin siitä on leikki kaukana. Ja kun muistin, minkälaisen vaiheitten läpi ovatkaan menneet tuhannet meidän toverimme, esim. venäläiset toverimme. He ovat kaiken kärsineet ja tehneet sankarillisella uljuudella. Tunsin itseni niin äärettömän heikoksi ja (hüpeä sanaa) pelkuriksi. Tein kuitenkin hiljaisuudessa itselleni lupauksen, etten koskaan petä, enkä laiminlyö köyhälistön vallankumouksen eteenpäin viemistä.

Asiasta toiseen. Viihdyn täällä ol-

kein hyvin. Minä todellakin nautin tästä ilmasta ja synkistä havuimetsästä, jossa pilkan laju tuoksua ja linnut visertävät tuhatäänisinä. Tuuli huojuttelee metsän kukkia ja sanajalat levittävät raikasta tuoksuun. Mutta valtavammoin minun valittavat nuo jättäjänsä kokoiset puunaput, jotka, jos voisivat puhua, voisivat kertoa asioita, jotka ovat tapahtuneet tuhansia vuosia sitten. Seison ja katselen niitä hämmästyksellä sanatonna ja ikäänkuin nöyryten. Kun päivä laskee ja hämärä syllähtää sulkee metsän, istumme hiljaisesti roihuvan nuotion äärellä. Silmäni on jotakin tarumaisia, viehättäviä. Tulen loimu heittää punertavaa heijastuksen puitten runkoihin. Ylitämpiä synkkä pimeys, ainoastaan valkoiset telttamme erotamme pimeässä.

— Alma Mellin.

Kenelle ei vielä tule Toveritar tilatkoon sen heti!

JOS OLETTE KIPEÄ

• **Pyytää VAPAA 5 LÄSKEKIRJA—No. 5**

Sillä on yli 25 muotoa ja naisten tautia selittävä. Kun myöskin täydellinen luettelo suomalaisista kotilääkkeistä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen tautilleen; samaten myöskin lääkkeiden hinnat y. m.
Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan suomalaisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia.
Tämän kirjan saatte vapaasti ja pitääkin sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvittane, varokaa hemboukille ja hemboukitoimille.
—Lignellin Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekkilitto Terveystieteiden—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis